Μία δίκη εἰς Γαλλίαν

ΗΘΕΛΗΣΕ ΝΑ ΤΗΝ ΙΔΗ ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ

Στὶς 18 Ἰουλίου, τὰ μεσάνυχτα, ὁ φύλακας τοῦ κοιμητηρίου τοῦ Μπεζιὲ, ξύπνησε ἀπ' τ' ἄγρια γαυγίσματα τοῦ σκυλιοῦ του. Μπῆκε μέσα ἀμέσως στὴν κουζίνα ποὺ εἶχε κλεισμένο τὸ σκυλί του καὶ τὸ εἶδε νὰ μυρίζεται τὴν πόρτα καὶ νὰ γαυγίζῃ σὰν κάποιος νἄταν ἐκεῖ κοντά. Ὁ φύλακας Βενσὰν πῆρε τότε τὸ ὅπλο του καὶ βγῆκε προσεκτικὰ ἀπ' τὸ σπίτι. Ὁ σκύλος του ἔτρεξε ὁλόϊσα πρὸς τό νεκροταφεῖο καὶ στάθηκε μπροστὰ σ' ἕναν τάφο. Ἦταν ὁ τάφος τῆς κυρίας Κουρμάτ.

Ὁ φύλακας εἶδε πλησιάζοντας ἕνα φῶς νὰ κινῆται κοντὰ στὸν τάφο αὐτό. Προχώρησε λίγα βήματα ἀκόμη καὶ βρέθηκε μπροστὰ σ' ἕνα θέαμα φρικαλέο.

Ἕνας ἄνθρωπος εἶχε ξεθάψει τὸ πτῶμα τῆς νεκρῆς νέας γυναίκας τῆς ὁποίας ἡ κηδεία εἶχε γίνει τὴν προηγούμενη, καὶ τὸ τραβοῦσε ἔξω ἀπ' τὸ τάφο. Ἕνα φαναράκι φώτιζε τὴν τρομακτικὴ αὐτὴ σκηνή.

Ὁ φύλακας Βενσὰν ἔτρεξε κι' ἅρπαξε τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν ἀπ' τό λαιμὸ καὶ τὸν ὠδήγησε μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἄλλου φύλακα στὴν ἀστυνομία. Ὁ ἱερόσυλος ἦταν ἕνας γνωστὸς διαμεσίτης πλούσιος καὶ καθὼς πρέπει. Ὁ Κουρμάτ.

Σὲ λίγες μέρες ἔγινε ἡ δίκη. Τὸ δικαστήριον ἦταν ὅλο ἐναντίον του γιὰ τὴν ἀκατονόμαστη πρᾶξι του.

Ὁ πρόεδρος ρώτησε μὲ μεγάλη σοβαρότητα τὸν κατηγορούμενο:

—Κατηγορούμενε, τί ἔχεις νὰ πῆς γι' αὐτὸ ποὺκανες;

Ὁ Κουρμὰτ σηκώθηκε ὄρθιος. Ἦταν ἕνας ὡραῖος νέος, ψηλός, μελαχροινὸς μὲ συμπαθητικὸ πρόσωπο καὶ μάτια γεμάτα εἰλικρίνεια καὶ θάρρος. Μὲ φωνὴ λίγο ὑπόκωφη ἀπ' τὴ συγκίνησι, ἄρχισε νὰ μιλῇ:

—Κύριε Πρόεδρε... Κύριοι ἔνορκοι...

»Δὲν ἔχω πολλὰ πράγματα νὰ σᾶς πῶ. Ἡ γυναῖκα ποὺ ξέθαψα ἦταν τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ἀγαποῦσα στὸν κόσμο. Τὴν ἀγαποῦσα, ὄχι μὲ ἔρωτα σαρκικό, ἀλλὰ μὲ ἔρωτα ἁπόλυτο μεγάλο μὲ πάθος, μὲ τρυφερὸ τρόπο!...

»Ἀκοῦστε με! ...

»Ὅταν τὴν γνώρισα γιὰ πρώτη φορὰ ἔνοιωσα μιὰ παράξενη συγκίνησι. Τὸ πρόσωπό της, τὸ σῶμα της κάθε λέξι της μ' ἐνθουσίαζαν, μ' ἔκαναν εὐτυχισμένο κι' ὅταν τὴ γνώρισα περισσότερο, μονάχα ἡ σκέψις πὼς θὰ τὴν συναντοῦσα μ' ἕκαναν νὰ τρέμω ἀπὸ χαρά.

»Τὸ πνεῦμα μου δὲν εἶχε φανταστῆ πλάσμα τελειότερο.

»Μιὰ μέρα τῆς φανέρωσα τὸν ἔρωτά μου. Δὲν τὸν ἀπέκρουσε. Τί εὐτυχία!. . .

»Ἔτσι, ἔγινε σὲ λίγο καιρὸ γυναῖκα μου. Δὲν ποθοῦσα πειὰ τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο αὐτό. Ἤμουν μεθυσμένος ἀπὸ εὐδαιμονία.

»Ἕνα βράδυ πήγαμε περιπατο στὴν ἐξοχή, ἁπλᾶ ντυμένοι' ἀργήσαμε λιγάκι. Μᾶς ἔπιασε βροχὴ κι' ἡ ἀγαπημένη μου γυναῖκα κρυολόγησε καὶ σ' ὀχτὼ μέρες πέθανε ἀπὸ πνευμονία!.

»Ἡ συμφορὰ αὐτὴ κι' ἡ μεγάλη ἀπελπισία μου μὲ τρέλλαναν. Δὲν ἤμουν σὲ κατάστασι νὰ σκεφθῶ. Ἔκλαιγα μόνο καὶ πονοῦσα βαθειά.

»Ὅταν τὴν πῆραν ἀπὸ κοντά μου καὶ τὴν ἔρριξαν μέσα στὸν τάφο τὸ μυαλό μου ἄρχισε νὰ μὴ λειτουργῇ κανονικά.

»Δὲν θὰ τὴν ξανάβλεπα !. ... Ἦταν τρομερό!. . . Σκεφθῆτε το . . . Ἀγαπᾶτε ἕνα ἀνθρώπινο πλάσμα. Τὸ βλέπετε, τό ἀγγίζετε κι' ἐκεῖνο ἐπίσης σᾶς λατρεύει . . .

»Κι' ἔξαφνα τὸ χάνετε γιὰ πάντα! Πεθαίνει καὶ ποτὲ πειὰ δὲν θ' ἀκούσετε τὴν ἴδια γλυκειά του φωνή, ποτὲ δὲν θ' ἀντικρύσετε τὰ μάτια ποὺ σᾶς ἐμάγευσαν... Ποτὲ!... ποτὲ!

»Τὸ πολυαγαπημένο σας αὐτὸ πλάσμα εἶνε πειὰ βαθειὰ θαμμένο στὴ γῆ!

»Ποτὲ... ποτέ πειά!.. Θὰ γεννηθοῦν στὸν κόσμο χιλιάδες, ἑκατομμύρια πλάσματα, μὰ θὰ εἶνε ξένα, δὲν θὰ μοιάζουν μ' αὐτὴ ποὺ λατρεύατε, δὲν θὰ μοιάζουν μὲ τὴ γυναῖκα ποὺ ἀπαίσησε. Γίνεται κανεὶς τρελλὸς μ' αὐτὴ τὴ σκέψι.

»Σκεπτόμουν διαρκῶς τό αἰθέριο, λεπτοκαμωμένο σωματάκι της ποὺ θὰ σάπιζε μέσα στὸ χῶμα. . Κι' ἡ σκέψις της, ἡ ψυχὴ της ποῦ θὰ πήγαιναν, τί θὰ γινόντουσαν; Κόντευα νὰ τρελλαθῶ!

»Ποθοῦσα νὰ τὴν ἰδῶ γιὰ τελευταία φορά. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη. Ἄχ! πῶς τὸ ἤθελα.

»Ξεκίνησα λοιπὸν τὴ νύχτα ἐκείνη ἀπ' τὸ σπίτι κρατῶντας ἕνα φτιάρι, ἕνα φανάρι καὶ ἕνα μαχαίρι. Πήδησα ἀπ' τὸν τοῖχο τοῦ νεκροταφείου, καὶ φωτίζοντας μὲ τὸ φαναράκι βρῆκα τὸν τάφο της! ... Ἄρχισα νὰ σκάβω μὲ τὰ δάκτυλά μου, ὥσπου μάτωσαν. Τί εἶδα! Ἕνα φρικτὰ παραμορφωμένο πρόσωπο...

»Ἐκείνη!... Ἦταν ἐκείνη!... Τὴν πῆρα στὴν ἀγκαλιά μου γιὰ νὰ τὴ φιλήσω στὸ στόμα... Τὴν πολυαγαπημένη μου, τὴ γυναῖκα μου.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ μὲ εἶδαν καὶ μ' ἔπιασαν. Αὐτὸ ἦταν.

Καὶ τώρα μπορεῖτε νὰ μὲ κάνετε ὅ,τι θέλετε...

Μιὰ βαθειὰ σιωπὴ ἁπλώθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου. Οἱ ἔνορκοι ἀποσύρθηκαν γιὰ ν' ἀποφασίσουν.

Ὅταν ξαναγύρισαν εἶδαν τὸν κατηγορούμενο ἁπολύτως ἤρεμο. Φαινόταν ἐντελῶς ἀφηρημένος..

Ὁ πρόεδρος ὄρθιος στὴ θέσι τον ἀπάγγειλε τὴν ἀπόφασι. Τὸν ἐκήρυξαν ἀθῶο.

Ὁ κατηγορούμενος ἦταν τόσο λυπημένος κι' ἀπελπισμένος ὥστε οὔτε κινήθηκε κἂν ἀπ' τὴ θέσι του. Ἡ σκέψι του πετοῦσε στὴν πολυαγαπημένη του νεκρή...

Μικρὰ νέα

Δὲν εἶναι βέβαιον ἂν ὁ ἐφετινὸς Μάρτιος θὰ δικαιώσῃ τὴν φήμην του ὡς «παλουκοκαφτης».

—Ἕνα ὅμως εἶναι βέβαιον:

—Ὅτι ἤδη ἔχει ρίξει «δυὸ νεράκι» καὶ ποὺ ἂν ρίξῃ καὶ ὁ Ἀπρίλης ἄλλο ἕνα «χαρὰ σ' ἐκεῖνον τὸν γεωργο πῶχει πολλὰ σπαρμένα».

—Πληροφοριαὶ ἀπὸ τὸ Χόλυγουντ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Τζὶμ Λόντος ἡλικίας 50 ἐτῶν τώρα, ἀγωνισθεὶς εἰς τὸ Λέτζιου Στάντιουμ, κατέρριψε τὸν παλαιστὴν Ρέντ Κοκό ἐντὸς 11 δευτερολέπτων.

—Ὁ Λόντος ἐδήλωσεν ὅτι ἐπαναἐρχεται εἰς τὸ ρίγκ «διὰ νὰ καθαρίσῃ τοὺς ἀπατεῶνας ποὺ λέγουν ὅτι εἶναι πρωταθληταί».

—Τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμάτων α' ἐξαμήνου ἀνεκοινώθησαν, ἀποδεικνύεται δὲ ὅτι πολλὰ παιδιὰ ἐφέτος ὑστεροῦν στὰ «πρωτεδοντα» μαθήματα.

—Τὰ κοριτσια, κατὰ κανόνα, ὑστεροῦν στὰ μαθηματικά, ἐνῶ τ' ἀγόρια στὰ Ἑλληνικά, ἰδίως τὰ ἀρχαῖα.

—Εἶναι ἐνδεχόμενον τὴν Κυριακὴν νὰ ἔλθῃ διὰ μιαν διάλεξιν ἐνταῦθα ὁ ἀθηναῖος δημοσιογράφος κ. Α. Ἰωσήφ.

—Ἡ ΕΠΣΠ διεμαρτυρήθη εἰς τὸ ἁρμόδιον ὅπουογείον διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ὅπως μετέχουν τῶν σωματείων οἱ μαθηταί.

—Περίοικοι τῆς ὁδοῦ Θεοδώρας (Μαρούδα) μᾶς παρεπονέθησαν ὅτι ὁ Δῆμος ἔχει ἀγνοήσει τὴν ὁδὸν αὐτήν.

—Πρέπει, λέγουν, τώρα ποὺ ἔρχεται καλοκαίρι, νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ δρομολόγιον τοῦ καταβρεκτῆρος καὶ ἡ ὡς ἄνω ὁδός.

—Ἡ μελετωμένη ὑδρισις τῆς σχολῆς ὑποπρηγκιπίσσης εἰς τὰς Πάτρας πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ συντομώτερον.

—Πολλοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν ὑδρευσίν της, εἰς τὴν ὁποίαν δύο εἶναι οἱ σπουδαιότεροι.

Ὅτι δηλ. ἡ Πάτρα, εἶναι κατ' ἐξοχὴν βιομηχανικὸν κέντρον, ἐξ ἄλλου δὲ στερεῖται οἱασδήποτε ἀνωτέρας σχολῆς.

—Τὸ χαλάζι ποὺ ἔρριξε τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις ποὺ μᾶς ἐπιφύλασσεν ὁ Μάρτιος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ζημιαι ὄχι μόνον δὲν ἀνηγγέλθησαν, ἀλλὰ κἀπὸ τὴν ἀνοβροχιὰ καλὸ εἶναι καὶ τό χαλάζι»

—Ὅπως λέει μία σωστὴ παροιμία.

—Συνεχίζεται τὸ ξεπόλημα μὲ ἐκ' μὴ χαμηλοτέρας τιμὰς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν ὑπόγειον (Ραδινοῦ 9).

Διακήρυξις

Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωρ)κῆς Ἀχαΐας προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποπερατώσεως Γκαράζ αὐτοκινήτων Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ) κῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τὴν 9ην Μαρτίου 1949. Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά, προσκομίζοντες Γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἀξίας 1.000.000.

Τὰ σχετικὰ εἰσὶ κατατεθειμένα εἰς Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Ἀχαΐας, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Πάτραι τῇ 2 Μαρτίου 1949

Ὁ Ὑποδιοικητὴς

τῆς Δ)σεως Χωρ)κῆς Ἀχαΐας

Νικόλαος Ἀνδρικογιαννόπουλος

Μοίραρχος

ΠΟΘΟΣ

Τὰ χάδια μου ποὺ δὲν μποροῦν ν' ἀγγίσουν τὴν ψυχὴ σου,
καὶ στὴν ψυχὴ μου ὅσα φιλιὰ βαθειὰ μένουν κλειστά,
μπουμπούκια ποὺ δὲν τ' ἄνοιξεν, ἐρωτικὴ ἡ πνοή σου,
σὲ δάκρυα καὶ σὲ στεναγμούς δὲ θὰ πνιγοῦνε πιά.

Τώρα, ὅ,τι ἁβρὰ μὲ δόνησε, σὰν ἦρθεν ἡ μορφὴ σου
νὰ μοῦ φωτίσει τὴ ζωὴν ἀπόμακρα κι' ἀχνά,
Θέλω νὰ μείνει ἀνέγγιχτο· γλυκὰ ἡ ἀνάμνησή σου
νὰ μὲ φιλεῖ κι' ὁ πόθος μου νὰ ζεῖ παντοτεινά.

Αὐτὸν τὸν πόθο στὴν ψυχὴ βαθειὰ θέλω νὰ κλείσω:
—Ποιὸς ξέρει ἂν εἶναι πιὰ γραφτὸ καὶ πάλι ν' ἀγαπήσω.

Ν. Μεσσηνέζης

Ο Κ. ΟΥΙΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΓΛΥΤΩΣΕ ΠΛΕΙΣΤΑΚΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ὡς πολεμικὸς ἀνέλαβε πεσταλμένος εἰς τὸν πόλεμον τῶν Μπόερς, εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν, κατελθὼν ἀπὸ τὴν ἀμαξοστοιχίαν εἰς ἕνα σταθμόν, ἐπῆγε πεζῇ πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ συναντήσῃ μίκν φάλαγγα πεζικοῦ ἐν πορείᾳ, τὴν ὁποίαν εἶχεν δῆ ἀπὸ τὸ τραῖνο καὶ τὴν εἶχεν προσπεράσει. Ἐκεῖ ὅπου ἐπροχώρει, βλέπει ἔξαφνα ἐμπρός του δύο ἐνόπλους οἱ ὁποῖοι ἀμέτως ὕψωσαν τὰ τουφέκια των καὶ ἔστρεψαν τὴν κάνην κατ' ἐπάνω του ἐξ ἀποστάσεως μόλις ἑκατὸν ὑαρδῶν. Ἀντιληφθεὶς ὅτι ἦταν Μπόερς, ἔκαμεν ἀμέσως μεταβολὴν καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ πίσω πρὸς τὴν ἀμαξοστοιχίαν. Οἱ Μπόερς ἐξεκένωσαν τὰ ὅπλα των καὶ ἡ μία σφαῖρα ἐπέρασε ἀπὸ τὰ δεξιά καὶ ἡ ἄλλη ἀριστερά του καθὼς ἔτρεχε μέσαεις τὸν στενὸν δρόμον. Εἶδε τότε τὸν ἕνα Μπόερς νὰ γονατίζῃ διὰ νὰ σκοπεύσῃ καλύτερον καὶ μὴ εὑρίσκων πλέον ἄλλην διέξοδον, ἔβαλε κάτω τὸ κεφάλι καὶ πέρασε μέσα ἀπὸ ἕνα συρματόπλεγμα, λιγωμένος ἀπὸ τὸ φόβο, καθόσον ἄλλαι δύο σφαῖραι ἐσύριζαν πλαγίως του. Μόλις ἐπανεῦρε τὴν ἀναπνοήν του, μετὰ τὸ λαχάνιασμα τῆς τρεχάλας, εἶδε ἀπὸ πάνω του ἕνα ἅφιππον νὰ κατευθύνῃ τὸ τουφέκι του ἐναντίον του. Ὁ Τσῶρτσιλ ἦτο ἄοπλος καὶ τὸ μόνον ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ ἦτο νὰ παραδοθῇ καὶ ν' ἀφεθῇ νὰ αἰχμαλωτισθῇ.

* * *

Ὁ Τσῶρτσιλ ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν ποὺ ἐπέταξε μὲ ἀεροπλάνο τὸ 1912, διέτρεξε πολλοὺς κινδύνους κατὰ τὰ διάφορα ἀεροπορικὰ ταξίδια του. Τὸ πρῶτον ἀεροπορικὸν μάθημα τοῦ τὸ ἐδίδαξε ἕνας νεαρὸς ἐκπαιδευτὴς ἀεροπόρος εἰς τὸ Ἡστώρτς. Τὴν ἑπομένην ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ νεαρὸς ἀεροπόρος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπέταξεν, εἶχε φονευθῇ. Τὸ ἀεροπλάνον τοῦ ὁποίου εἶχον ἐπιβῇ ἐθρυμματίσθη.

* * *

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1916, εὑρισκόμενος εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς μὲ τοὺς Γρεναδιέρους, ὁ Τσῶρτσιλ— ταγματάρχης τότε—ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ συναντήσῃ τὸν σωματάρχην στρατηγόν εἰς ἓν σημεῖον, ἕνα ἢ δύο μίλια εἰς τὰ μετόπισθεν. Ἔφθασεν εἰς τὸ ὁρισθὲν μέρος, ἕνα ἡμικατεστραμμένον καφενεῖον καὶ εὗρεν ἐκεῖ ἕναν ἀξιωματικὸν τοῦ Ἐπιτελείου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐξήγησεν ὅτι ἐπειδὴ τό αὐτοκίνητον μὲ τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ εἶχε κατευθυνθῇ κατὰ λάθος ἀλλοῦ, ὁ στρατηγὸς ἠναγκάσθη νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ στρατηγεῖο, χωρὶς νὰ τὸν περιμένῃ. Ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ φιλικῆς συναντήσεως, καθόσον ὁ σωματάρχης ἦτο φίλος τοῦ Τσῶρτσιλ. Ἐπέστρεψε τότε εἰς τὸ τάγμα του καὶ εὗρε τὸ καταφύγιόν του μέσα εἰς τὸ χαράκωμα ἀνατιναγμένον, ἐνὸς δὲ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐντὸς αὐτοῦ τὴν ὥραν ποὺ ἔπεσεν ἡ ὀβίς, τοῦ ἔλειπε τὸ κεφάλι.

* * *

Ὀλίγας ἑβδομάδας μετὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον, ὁ Τσῶρτσιλ ἑτοιμάζετο διὰ μίαν πτῆσιν ἀσκήσεως εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μπιούκ ἐν Γαλλία. Τὸ ἀεροπλάνον βραδύνων νὰ ἐκκινήσῃ, διότι ἡ χλόη εἶχεν ὕψος ἓν τρίτον τοῦ μέτρου, ἀνέπτυξε ταχύτητα 50 μιλλίων καὶ καθ' ἣν ὥραν ἐπρόκειτο ν' ἀφίσῃ τὸ ἔδαφος, ἀπρόοπτα ἀναποδογύρισεν. Εἶχε προσκρούσει εἰς ἕνα ἐμπόδιο καὶ κατεχώθη εἰς βάθος δύο ποδῶν ὑπὸ τὸ ἔδαφος. Ὁ Τσῶρτσιλ καὶ ὁ ἀεροπόρος εὐρέθησαν κρεμασμένοι μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω, δεμένοι εἰς τά καθίσματά των μὲ τὰς δερμάτινας ζώνας. Τὸ ἀεροπλάνον συνετρίβη. Εὐτυχῶς ὁ Τσῶρτσιλ καὶ ὁ ἀεροπόρος εἶχον ὑποστῆ μόνον μερικοὺς μώλωπας καὶ ἐγκαύματα.

* * *

Τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1931 ἐν Νέα Ὑόρκη, ὁ Οὐίνστων Τσῶρτσιλ διέφυγε τὸν θάνατον ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον τὸν εἶχε παρασύρει. Μετηνέχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μὲ ἕν τραῦμα εἰς τὴν κεφαλήν, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε σχίσει τὸ δέρμα ἕως τὸ κόκκαλο καὶ μὲ ἕνα μώλωπα εἰς τὴν ρίνα.

Ἀργότερα π ροσεβλήθη ἀπὸ πλευρίτιδα, ἀλλὰ χάρις εἰς τὸν ἰσχυρὸν ὀργανισμόν του ἐθεραπεύθη.

Κατὰ τὸν κερδανοβόλον ἀεροπορικὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Δενδίνου τὸ 1940—41, ὁ Τσῶρτσιλ ἔπειτα ἀπὸ ἐναμετάμεσονύκτιον ὑπουργικὸν συμβούλιον εὑρίσκετο εἰς τὴν τραπεζαρίαν τοῦ πρωθυπουργικοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Ντάουνιγκ ἀριθ. 10, ὅταν ἠκούσθη ἡ ἔκρηξις μιᾶς βόμβας. Τὸ βλῆμα εἶχε πέσει ἐπὶ τοῦ παραπλεύρως κτιρίου τοῦ θησαυροφυλακίου καὶ εἶχε φονεύσει 12 ἄτομα. Μέσα εἰς τὴν τραπεζαρίαν κατέρρευσεν ἀπὸ τὸν κλονισμὸν ὁ ἄνωθεν τῆς τραπέζης πολυέλαιος. Εὐτυχῶς κανεὶς δὲν ἔπαθε τίποτε.

Σταυρόλεξον ἀρ. 378

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Αἱμοδιψὴς ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα, νικήσας τὸν Νικηφόρον Α' 2) Δένδρον καὶ συγχρόνως ὄνομασία τοῦ καρποῦ του - Φροῦτα καὶ ἔκφυμα ἐπὶ τῶν βλεφάρων (πληθ. 3) Ὁ «Μπάρμπα..» δνομάζεται εὐθυμα ἡ Ἀμερική. 4) Ὁ μέγιστος δραματικὸς συγγραφεὺς τῆς Νορβηγίας (1828 — 1906)— Ὁ Ἀβησσυνὸς φύλαρχος χωρὶς τέλος. 5) Φωνὴ οἰκιακοῦ ζώου — «...Ρόμα», φράσις δηλοῦσα τὴν δεινότητα τῶν Ρωμαϊκῶν ὅπλων. 6) Ὡς ἀρσενικὸν τὸ ἄλας, ὡς θηλυκὸν ἡ Θάλασσα—Δεικτικόν. 7) Ἡ ἐσχάτη ὑποδιαίρεσις τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων— Προηγεῖται τοῦ κ. «Φλήν».

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ὁ καλλιεργῶν ξένον κτῆμα, σέμπρος καὶ λαμβάνων τὸ 1)2 τῶν καρπῶν, 2) Θεότης τῶν στανολέξων — Ἀναφέρεται εἰς τὴν Θρησκείαν 3) Ἐρώτησις, πληροφορία (κλητ). 4) Ἔχει νοσεμιώτατον ἐφαγητὸν τό ζῶον αὐτό. 5) Ὄργανα τοῦ σώματος (ἑνικ.) 6) Πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον. 7) Ἕλλην μουσικοσυνθέτης (αἰτιατ).

Πάνος Δ. Ἡλιόπουλος

Ἀμαλιάς

ΙΑΤΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανάρη 126.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ. τηλ. 35-58

ΡΑΒΑΖΟΥΛΑ Ν. ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Χειρουργος-Ὀδοντίατρος). Μετὰ εἰδικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαίδευσιν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Γεροκωστοπούλου 42—Τηλέφ. 30-56.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος Ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΓΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος **ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ** δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς Ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ Ἀθ. Διάκου 33.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
— τοῦ —
ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΑΒΑΠΑΤΑ
ΑΣΤΡΟΦΕΓΓΙΕΣ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ
Πρακτορεῖα ἐφημερίδων καὶ στὰ βιβλιοπωλεῖα

Ἰατρικὰ θέματα

ΠΡΟΩΡΟΣ ΚΥΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Καραχάλιου

Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἰατρικαὶ γνῶσεις ὅταν ἔρχωνται εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἁπλοποιοῦνται περιορίζονται πολὺ περισσότερον ὅταν συνδέωνται πρὸς ἀπόψεις κοινωνικὰς, ἢ θικάς, ἀποτελούσας κτῆμα ἰδιαιτέρως τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου

Ἡ ὑπὸ τὸ φῶς δημοσιότητος δημοσίευσις ἑνὸς θέματος μεγίστης κοινωνικῆς ἀξίας εἶναι δυσχερὴς λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ θέματος τούτου.

Σκοπὸς τῆς σημερινῆς ἰατρικῆς στήλης εἶναι ἡ ὑποτυπώδης διατύπωσις μιᾶς ἀχρὰς διατριβῆς περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκτρώσεως.

Ἐὰν ἐπὶ μιᾶς γυναικὸς κυοφορούσης μὲ συμπληρωμένον τὸν 7ον μῆνα τῆ; κυήσεως διακόψωμεν τὴν περαιτέρω κύησιν ὠθούμενοι ὑπὸ διαφόρων αἰτιῶν τῆς ἐπιστήμης, τούτων προσεχομένων εἴτε ἐκ μέρους τοῦ ἐμβρύου εἴτε ἐκ μέρους τῆς μητρὸς τότε λέγομεν ὅτι ἐνεργοῦμεν πρόωρον τοκετὸν ἐνῶ ἀντιθέτως πᾶσα ἐνέργεια γενομένη πρὸ τοῦ 7ου μηνὸς εἴτε πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν, εἴτε πρὸς ἐγκληματικὸν χαρακτηρίζεται ὡς ἔκτωσις.

Αἱ περιπτώσεις εἰς ἃς διακόπτεμεν τὴν κύησιν χάριν σωτηρίας τῆς μητρὸς εἶναι αἱ παθήσεις αὐτῆς ὡ; φυματίωσις, κακοήθης ἀσθένεια, λευκαιμοτουρία. Πολλάκις πάλιν ὑπάρχει ἀνεξήγητος διακοπὴ τῆς κυήσεως περὶ τὸν 8ον ἢ 9ον μῆνα χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἐμβρύου.

Ἀνάλογος περίπτωσις ποὺμᾶς ἀναγκάζει πολλάκις νὰ ἐπέμβωμεν εἶναι αἱ παθήσεις τῆς μήτρας ἀνεκάνης τῆς γυναικὸς ἀπαιτοῦσαι ὅμεσον προληπτικὴν ἐρ.σιν.

Ἡ κυρίως ἔκτρωσις ἀφορᾷ τὴν πρὸς ἐγκληματικὸν σκοπὸν γενομένην τοιαύτην, ἥτις τυγχάνει συχνοτάτη. Παρ' ἡμῶν δὲ γενομένη μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐμβρύου εἶναι ἡ ἀλόγους κοινωνικοὺς καὶ οἰκονομικούς.

Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς ἰατρικῆς διδάσκεται ὁ ἀναγωγὴς ὅτι αὕτη ἀπὸ πρᾶξις ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπιβαλλομένη μάλιστα διὰ λόγο; κοινωνικοὺς καὶ αἰσθητικούς.

Προσθέτω ἐνταῦθα ἱστορικά τινὰ περίεργα περὶ τῆς ἐκτρώσεως. Π.. χ. εἰς τὴν νότιον Φορμόζαν ἀπηγορεύετο εἰς τὰς γυναῖκας ἡ τεκνοποίησις πρὸ τοῦ 36ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Αἱ δὲ πρὸ τοῦ 36ου ἔτους κυοφοροῦσαι γυναῖκες ὠθηγοῦντο εἰς Ναὸν τῆς Θεᾶς, ἔνθα ὑφίσταντο λακτίσματα ἀπὸ τὰς ἱερίας ἅπὶ τῆς κοιλίας καὶ οὕτω προεκαλεῖτο ἡ ἔκτρωσις τοῦ ἐμβρύου.

Ἡ ἄμβλωσις γίνεται συχνότατα κατὰ τοὺς πρώτο ς μῆνας τῆς κυήσεως, εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς γίνεται αὕτη.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ἡ κύησις δύναται νὰ ἀποκρυβῇ διὰ κοινωνικούς λόγους.

Ἡ διαφορὰ αὐτηκαθ' ἣν ἠκτρωσις τυγχάνει συχνὴ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς κυήσεως ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τοὺς προκεχωρημένους μῆνας ὀφείλεται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς προκεχωρημένης κυήσεως.

Π. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, Ἰατρὸς

ΝΕΑ ΕΞ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὴν 5ην ἀπογευματινὴν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐγένετο εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Αἰγίου μεγάλη σύσκεψις ὅλων τῶν προέδρων τῶν ἐργατικῶν Σωματείων τῆς πόλεώς μας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος κ. Πάνος Εὐθυμίου ἀνέπτυξε τὰ ἐπασχολοῦντα τὴν ἐργατικὴν τάξιν ζητήματα καὶ ἐζήτησε τὴν λῆψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των.

Οἱ συσκεφθέντες κατέληξαν εἰς διάφορα συμπεράσματα, βάσειτῶν ὁποίων θὰ κινηθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

—Τὸ νέον Προεδρεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἑρμῆς» ἐξελέγησαν ὡς νέον Διοικητικὸν συμβούλιον οἱ κάτωθι:

Χαράλαμπος Σπυρόπουλος πρ